గుర్బచన్ సింగ్
వర్సెస్
బాంబే రాష్ట్రం మరియు మరొకరు

1952
మే, 7

[ఎం. పతంజలి శాస్త్రి, ప్రధాన న్యాయమూర్తి, మెహర్ చంద్ మహాజన్, ముఖర్జీ, దాస్, చంద్రశేఖర్ అయ్యర్, సుధీ రంజన్ న్యాయమూర్తులు]

చట్టం:

సిటీ ఆఫ్ బాంబే పోలీస్ యాక్ట్, 1902, విభాగం 27 (1)——భారతదేశ రాజ్యాంగం, అర్టికల్ 19 (1) (డి), 19 (5)-సంబంధిత నిబంధనలు స్వాతంత్ర్యం యొక్క ప్రాథమిక హక్కును ఉల్లంఘించినా బహిష్కరించడం ఉద్యమం యొక్క -చెల్లుబాటు – బహిష్కరణ ఉత్తర్వు నిర్దేశించే స్థలం బొంబాయి రాష్ట్రం వెలుపల నివాసం కోసం -చట్టబద్ధత.

సిటీ ఆఫ్ బాంబే పోలీస్ యాక్ట్ , 1902 విభాగం 27 (1), సాధారణ ప్రజలు యొక్క ప్రయోజనాల కోసం ఇది శాసనం చేయ బడినందున రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 19-యొక్క నిబంధనలకు విరుద్ధంగా లేదు మరియు కేసుల నివేదిక సంబంధించి ఈ ఉప-విభాగం వర్తిస్తుంది , దాని కింద జారీ చేయబడిన బహిష్కరణ ఉత్తర్వు నిరోధించడానికి ఉద్దేశించబడింది; ఆర్టికల్ 19(5) ద్వారా ఇవ్వబడిన హామీ పౌరుడి స్వేచ్ఛా ఉద్యమం ప్రాథమిక హక్కుపై అది విధించే పరిమితులు రాజ్యాంగం సహేతుకమైనది మరియు 19(1) (డి) యొక్క పరిధి లోపలికి వస్తాయి

నిర్ణయించాల్సిన ప్రశ్న ఏంటంటే శాసన చట్టం ద్వారా విధించబడిన ఆంక్షల పరిమితి పౌరుని యొక్క ప్రాథమిక హక్కులు రాజ్యాంగ ఆర్టికల్లో 19 నిబంధన (1) (డి) కింద నిభందన (5) అర్థంలో సహేతుకమైనదా లేక కాదా మరియు విధానపరమైన విధానంపై ఆధారపడి ఉంటుంది, పైన పేర్కొనబడిన

చట్టంలో కొంత భాగం దాని గణనీయమైన భాగం , ఏ ఆర్టికల్ లో లేదు మరియు న్యాయస్థానం ప్రతి సందర్భంలోనూ పై అంశాల పరిస్థితులను పరిశీలించి అంక్షలు అనేది నిర్ణయంచాలి.

(1) సిటీ ఆఫ్ బాంబే పోలీస్ యాక్ట్ 1902 విభాగం 27 యొక్క ఉప-విభాగం ; కింద రెండు రకాల బహిష్కరణ ఆదేశాలు ఉన్నాయి ఒకటి, గ్రేటర్ బాంబే నుండి బహిష్కరణ నిర్దేశించ బడుతుంది , మరియు తనకు తాను బొంబాయి రాష్ట్రం నుండి ఇతర ప్రదేశాన్ని బయటకు తీసివేయాలి. మొదటి తరగతి కేసులలో, బహిష్కరణ ఉత్తర్వు, బయటకు ఉన్న ప్రదేశాన్ని పేర్కొనాలి తనను తాను తీసివేయడం మరియు అది అతను ఆ ప్రదేశానికి చేరుకో దానికి తప్పనిసరిగా మార్గాన్ని సూచించాలి. మరోవైపు, బహిష్కరణ బొంబాయి రాష్ట్రం నుండి అయితే రాష్ట్రం వెలుపల బయటికి వెళ్లే వ్యక్తి ఇష్టపడే చోట చేయవచ్చు మరియు అతను నివాసం ఉండే ప్రదేశం ఎక్కడ అని పేర్కొనవలసిన అవసరం లేదు.

సిటీ ఆఫ్ బాంబే పోలీస్ యాక్ట్ విభాగం 27 (1)కింద చేసిన ఒక బహిష్కరణ ఉత్తర్వును , బొంబాయి నగరంలో నివసించే వ్యక్తిని గ్రేటర్ బాంబే నుండి తనను తాను తొలగించుకోవడానికి మరియు అమృత్‌సర్‌లోని తన స్వస్థలానికి వెళ్లడానికి నిర్దేశించారు , మరియు అతని ప్రాతినిధ్యంపై-అతను అమృత్‌సర్‌కు వెళ్లడం ఇష్టం లేదని మరియు గ్రేటర్ బొంబాయి వెలుపల ఉన్న కళ్యాణ్‌లో ఉండటానికి అనుమతించబడింది, అతను అలా చేయడానికి అనుమతించబడ్డాడు: *వెలువరిచారు,* బహిష్కరించిన వ్యక్తి అభ్యర్థన దృష్టిలో ఉంచుకుని ,అతని అభ్యర్థన కమీషనర్ ఆఫ్ పోలీస్ సమ్మతించబడవచ్చు బహిష్కరణ ఉత్తర్వు గ్రేటర్ బొంబాయి నుండి కళ్యాణ్ కు బహిష్కరణకు సంబంధించిన ఆర్డర్‌గా ఉంది మరియు ఇది చెల్లుబాటు అయ్యే బహిష్కరణ.

తీర్పు:

ప్రారంభిక న్యాయ అధికార పరిధి: దరఖాస్తు నం. 76/1952.

మాండమస్ స్వభావంలో రిట్ కోసం భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 కింద దరఖాస్తు.

దరఖాస్తుదారుని తరపున *జె. హెచ్. ఉమ్రిగర్.*

ప్రతివాది తరపున *జి.ఎన్. జోషి.*

తేది 7 మే, 1952 న న్యాయస్థానం తీర్పును వెలువరించినది.

ముఖర్జీ న్యాయమూర్తి.––ఇది రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 కింద గురుబచన్ సింగ్ ప్రార్థిస్తూ ఒక దరఖాస్తు సమర్పించారు, బాంబే సిటీ ఆఫ్ పోలీస్ చట్టం (1902) లోని విభాగం 27 (1) ప్రకారం దరఖాస్తుదారుని పై బహిష్కరణ ఉత్తర్వును ప్రతివాదులు, వారి ఆధీన అధికారులను మరియు వారసులను కూడా, అమలు చేయకుండా నిరోధించే మాండమస్ రిట్.

దరఖాస్తుదారుడు ఒక భారతీయ పౌరుడు మరియు తన తండ్రితో కలిసి విన్సెంట్ రోడ్ , దాదర్, "గోగ్రి నివాస్" అనే స్థలంలో నివసిస్తున్నట్లు చెప్పబడింది, అతని తండ్రి బొంబాయి నగరంలో ఎలక్ట్రికల్ వస్తువుల వ్యాపారం చేస్తున్నాడు. జూలై 23న , 1951, బాంబే నగర పోలీసు చట్టంలోని విభాగం 27 (1) ప్రకారం, గ్రేటర్ బాంబే నుండి తనను తాను తొలగించుకుని, తన స్వగ్రామానికి తూర్పు పంజాబ్‌లోని అమృత్‌సర్‌లో స్థలం వెళ్లమని ఆదేశిస్తూ , బొంబాయి పోలీసు కమిషనర్ చేసిన ఉత్తర్వును , దరఖాస్తుదారునకు అందించారు. దరఖాస్తుదారుడు దాని ఆదేశాలను పాటించాలని మరియు దానిని తయారు చేసిన తేదీ నుండి రెండు రోజుల్లోపు అతను రైలు ద్వారా అమృత్‌సర్‌కు వెళ్లాలని ఆర్డర్‌లో పేర్కొన్నారు. జూలై 25, 1951న, దరఖాస్తుదారుడుపోలీసు కమీషనర్‌కి ఒక దరఖాస్తు చేసాడు మరియు గ్రేటర్ బొంబాయి నుండి తనను తాను తొలగించవలసిన సమయాన్ని పొడిగించమని ప్రార్థించాడు మరియు ఈ దరఖాస్తుపై పోలీసు కమీషనర్ అతనికి జూలై, 30వ తేదీ వరకు సమయం ఇచ్చారు. తదుపరి 30 జూలై, 1951న, దరఖాస్తుదారుడు స్వయంగా పోలీసు కమిషనర్‌కి లేఖ రాస్తూ , తనకు అమృత్‌సర్ వెళ్లడం ఇష్టం లేదని, గ్రేటర్ బొంబాయి వెలుపల కానీ, బొంబాయి రాష్ట్రంలో ఉన్న కళ్యాణ్‌లో ఉండటానికి అనుమతించమని, అతనికి దాదర్ నుండి ఆ ప్రదేశానికి రైల్వే టిక్కెట్ ఇవ్వవచ్చు అని ప్రార్థించాడు. ఈ లేఖ ఆధారంగా పోలీసులు దరఖాస్తుదారునకు 1951 జూలై 30వ తేదీ సాయంత్రం కళ్యాణ్ వద్దకు తీసుకెళ్లి అక్కడే వదిలేసినట్లు తెలుస్తోంది. ఆ తర్వాత , దరఖాస్తుదారుడు బాంబే ఉన్నత న్యాయస్థానంలో మొదట లెటర్స్ పేటెంట్ కింద దాని అసలు పక్షంలో విచారణను ప్రారంభించాడు , ఆపై రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 మరియు 228 కింద సర్టియోరారీ యొక్క రిట్ న్యాయస్థానంలోని అప్పీలేట్ క్రిమినల్

బెంచ్‌లో పైన పేర్కొన్న బహిష్కరణ ఉత్తర్వుపై దానిని రద్దు చేయాలని ఫిర్యాదు చేస్తూ ప్రార్థనలు చేశాడు. ఈ రెండు దరఖాస్తులు కొట్టివేయబడ్డాయి మరియు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 19(1) లోని నిభందనలు (డి) మరియు (ఇ) కింద తన ప్రాథమిక హక్కులను ఉల్లంఘించారని దరఖాస్తుదారుడు ఇప్పుడు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 కింద ఈ న్యాయస్థానంకు వచ్చారు.

దరఖాస్తుకు మద్దతుగా హాజరైన మిస్టర్ ఉమ్రిగర్ మా ముందు వాదించారు , మొదటగా బాంబే సిటీ పోలీస్ చట్టంలోని విభాగం 27(1)లోని నిబంధనలకు అనుగుణంగా లేని కారణంగా బహిష్కరణ ఉత్తర్వు పూర్తిగా చెల్లదని వాదించారు. అతని రెండవ వాదన ఏమిటంటే , సిటీ ఆఫ్ బాంబే పోలీసు చట్టంలోని విభాగం 27(1)లోని నిబంధనలు నిభందనలలో పేర్కొన్న ప్రాథమిక హక్కులకు విరుద్ధంగా ఉన్నాయి. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 13(1) ప్రకారం రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 19(1) లోని (డి) మరియు (ఇ) చెల్లవు. చివరి వివాదం లో కోరినది ఏమిటంటే , పైన పేర్కొన్న విభాగం 27(1)లోని నిబంధన దాని స్వభావరీత్యా వివక్షతో కూడుకున్నదని , కొంత వరకు బలహీనమైనదని మరియు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 కి విరుద్ధం.

మొదటి అంశానికి సంబంధించి , 23-7-1951న పోలీసు కమీషనర్ ఆమోదించిన బహిష్కరణ ఉత్తర్వు, విభాగం 27(1) నిబంధనకు ఖచ్చితమైన అనుగుణంగా లేద నుటలో ప్రతివాదుల తరపున వివాదం లేదు. సిటీ ఆఫ్ బాంబే పోలీస్ చట్టం యొక్క ఉత్తర్వు దరఖాస్తుదారుని తనకు తానుగా గ్రేటర్ బాంబే నుండి తొలగింపోవాలని ఆదేశించింది, అయితే అదే సమయంలో అతను వెళ్ళవలసిన ప్రదేశంగా అమృత్‌సర్‌ని పేర్కొన్నాడు , సిటీ ఆఫ్ బాంబే పోలీస్ చట్టంలోని విభాగం 27(1) ఈ క్రింది విధంగా అందిస్తుంది: --

"పోలీసు కమీషనర్‌కు ఎప్పుడు కనిపించాలి,

(ఎ) గ్రేటర్ బాంబేలో ఏదైనా వ్యక్తి యొక్క కదలికలు లేదా చర్యలు వ్యక్తికి లేదా ఆస్తికి హెచ్చరిక , ప్రమాదం లేదా హాని కలిగించేలా లేదా గణించబడుతున్నాయి లేదా అలాంటి వ్యక్తి నియమితుడైనందున లేదా నియమితుడుగా చేసుకోబోతున్నాడని నమ్మడానికి సహేతుకమైన కారణాలు ఉన్నాయి , బలవంతం

లేదా హింసతో కూడిన నేరం , లేదా భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని 12, 16 లేదా 17 అధ్యాయాల ప్రకారం శిక్షార్హమైన నేరం లేదా అలాంటి ఏదైనా నేరాన్ని ప్రోత్సహించడంలో , మరియు కమీషనర్ అభిప్రాయం ప్రకారం వారి వ్యక్తి లేదా ఆస్తి భద్రతకు సంబంధించి వారి పక్షాన ఉన్న భయం కారణంగా అటువంటి వ్యక్తికి వ్యతిరేకంగా బహిరంగంగా సాక్ష్యం ఇవ్వడానికి ముందుకు రానప్పుడు;

(బి)...పోలీస్ కమీషనర్ , తనకు సక్రమంగా అందించిన వ్రాతపూర్వక ఉత్తర్వు ద్వారా...అటువంటి వ్యక్తిని... తనను తాను రాష్ట్రం వెలుపల లేదా రాష్ట్రంలోని అటువంటి ప్రదేశానికి మరియు అటువంటి మార్గంలో మరియు అటువంటి ప్రదేశానికి తొలగించమని ఆదేశించవచ్చు. పోలీసు కమీషనర్ సమయం నిర్దేశించాలి మరియు రాష్ట్రంలోకి ప్రవేశించకూడదు లేదా గ్రేటర్ బాంబే కావచ్చు."

ఉపవిభాగం ద్వారా రెండు రకాల బహిష్కరణ ఆదేశాలు ఉన్నాయని ఈ నిబంధన నుండి స్పష్టంగా తెలుస్తోంది; ఒకటి, బహిష్కరణ గ్రేటర్ బాంబే నుండి నిర్దేశించబడుతుంది మరియు మరొకటి తనను తాను బాంబే రాష్ట్రం నుండి తొలగించుకోవాలి. మొదటి తరగతి కేసుల్లో, బయటికి వెళ్లే వ్యక్తి తనను తాను తొలగించుకునే ప్రదేశాన్ని పేర్కొనడానికి ఆర్డర్ వచ్చింది మరియు అతను ఆ ప్రదేశానికి చేరుకోవాల్సిన మార్గాన్ని కూడా సూచించాలి.' మరోవైపు, బహిష్కరణ బాంబే రాష్ట్రం నుండి వచ్చినప్పుడు, బహిష్కరణకు గురైన వ్యక్తి రాష్ట్రం వెలుపల తనకు నచ్చిన చోట ఉండగలడు మరియు నివాస స్థలాన్ని పేర్కొనకూడదు లేదా పేర్కొనవలసిన అవసరం లేదు.

మా ముందున్న కేసులో గ్రేటర్ బొంబాయి నుండి మాత్రమే తనను తొలగించాలని దరఖాస్తుదారుని ఆదేశించడం ద్వారా బహిష్కరణ ఉత్తర్వు ప్రారంభమైంది. అటువంటి సందర్భంలో బహిష్కరించిన వ్యక్తి ఎక్కడ ఉండాలో అధికారులు పేర్కొనడం విధిగా ఉంది. వాస్తవానికి అమృత్‌సర్ అనే స్థలం ఆర్డర్‌లో పేర్కొనబడింది, కానీ అది బొంబాయి రాష్ట్రంలో లేనందున , అటువంటి ప్రదేశానికి పేరు పెట్టడం పోలీస్ కమిషనర్ అధికార పరిధికి మించినది. దరఖాస్తుదారుడు రాష్ట్రంలో ఉండాల్సిన ఒక స్థలాన్ని పేర్కొనకుండా మినహాయించడం కొంత బలం లేకుండా , ఆర్డర్‌ను దుర్వినియోగం చేస్తుంది దరఖాస్తుదారుడు తరపున వాదించబడింది. మరోవైపు, మొత్తంగా చదివిన ఉత్తర్వు , పిటిషనర్‌ను బొంబాయి రాష్ట్రం వెలుపలికి వెళ్లగొట్టడమే పోలీసు కమీషనర్ ఉద్దేశ్యమని సూచించవచ్చు మరియు

అతను మరొక ప్రాంతంలో ఉన్న అమృత్‌సర్‌కు వెళ్లాలని ఆదేశించడం ద్వారా ఇది స్పష్టమవుతుంది. బాంబే రాష్ట్రం పోలీసు కమిషనర్‌కు రాష్ట్రం వెలుపల ఉన్న ఏ ప్రదేశాన్ని బహిష్కరించిన వారి నివాస స్థలంగా నిర్ణయించే అధికారం లేదని మరియు ఆదేశాలు అసమర్థంగా ఉందనడంలో సందేహం లేదు; కానీ ఆదేశం ఖచ్చితంగా ఆర్డర్ యొక్క నిర్మాణం యొక్క ప్రశ్నపై ప్రభావం చూపుతుంది, ఎందుకంటే ఆర్డర్ యొక్క నిజమైన ఉద్దేశ్యం గ్రేటర్ బొంబాయి నుండి మాత్రమే కాకుండా బొంబాయి రాష్ట్రం నుండే తనను తాను తొలగించుకునేలా బహిష్కరించబడిన వ్యక్తిని ఆదేశించడమేనని ఇది సూచిస్తుంది, అదే ఉద్దేశ్యం అయితే, నివాస స్థలం అవసరం లేదు. అయితే, ఈ అంశంలో మేము మరింత శ్రమించాల్సిన అవసరం లేదు, ఎందుకంటే అసలు ఆర్డర్‌లో ఏమైనా అవకతవకలు ఉండవచ్చని, కమిషనర్ అనుమతి మరియు ఆమోదం పొందిన దరఖాస్తుదారుడు యొక్క తదుపరి ప్రవర్తన ఉందని మేము అభిప్రాయ పడుతున్నాము, లోపం ఏదైనా ఉంటే పోలీసు కమీషనర్ తొలగించారు. ఇప్పటికే చెప్పినట్లుగా, 30 జూలై, 1951న, దరఖాస్తుదారుడు స్వయంగా పోలీసు కమీషనర్ కి వ్రాసిన లేఖ ద్వారా బొంబాయి రాష్ట్రంలోని కళ్యాణ్‌లో ఉండటానికి అనుమతిని కోరారు. అతని అభ్యర్థనను అంగీకరించిన పోలీసులు 30వ తేదీ సాయంత్రం కళ్యాణ్‌కు తీసుకెళ్లారు. ఈ పరిస్థితులలో, 23 జూలై, 1951న చేసిన ఉత్తర్వు గ్రేటర్ బొంబాయి నుండి బహిష్కరణకు సంబంధించిన ఉత్తర్వుగా భావించబడవచ్చని మరియు బహిష్కరించబడిన వ్యక్తి తనను తాను తొలగించుకునే ప్రదేశానికి సంబంధించి పొరపాటు జరిగినప్పటికీ, అది తప్పు అని మేము భావిస్తున్నాము. దరఖాస్తుదారుడు కళ్యాణ్‌ను నివాస స్థలంగా ఎంచుకోవడం ద్వారా సరిదిద్దబడింది మరియు ఆ ఎంపికను పోలీసు శాఖ ఆమోదించి అమలులోకి తెచ్చింది. ఈ పరిస్థితులలో శ్రీ ఉమ్రీగార్ లేవనెత్తిన మొదటి పాయింట్‌లో నిజంగా ఏదైనా విషయం ఉందని మేము అనుకోము.

అనుభవంతుడైన న్యాయవాది కోరిన రెండవ అంశం, రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 19 (1) (డి) కింద హామీ ఇవ్వబడిన పౌరుని ప్రాథమిక హక్కుపై నగర పోలీసు చట్టంలోని విభాగం 27 (1) పరిమితులను విధించిందా అనే ప్రశ్నను లేవనెత్తుతుంది, మరియు ఈ ప్రాథమిక హక్కుకు విరుద్ధంగా ఉండటం రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 18 (1) ప్రకారం బలం లేదని మరియు పనికిరానిది. బాంబే చట్టంలోని విభాగం 27 (1) యొక్క నిబంధన సాధారణ ప్రజల ప్రయోజనాలను దృష్టిలో ఉంచుకుని మరియు ఒక నిర్దిష్ట ప్రాంతంలో పౌరుల ఉనికి, శాంతి మరియు భద్రతకు విఘాతం కలిగించే

ప్రమాదకరమైన మరియు చెడు పాత్రల నుండి వారిని రక్షించడానికి రూపొందించబడింది అనడంలో సందేహం లేదు. కాబట్టి ప్రశ్న ఏమిటంటే , పౌరుడి స్వేచ్ఛా సంచార హక్కులపై ఈ చట్టం విధించే పరిమితులు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 19 లోనినిబంధన(5) పరిధిలోకి వస్తాయా; లేదా మరో మాటలో చెప్పాలంటే ఆంక్షలు సహేతుకంగా ఉన్నాయా ? రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 19 (1)(డి) లో పేర్కొన్న పౌరుని ప్రాథమిక హక్కులపై శాసన చట్టం ద్వారా విధించిన పరిమితులు సహేతుకమైనవా లేదా కాదా అనే ప్రశ్న యొక్క నిర్ణయం పూర్తిగా నిజం. నిబంధన (5) యొక్క అర్థం చట్టం యొక్క విధానపరమైన భాగంపై మరియు దాని ముఖ్యమైన భాగంపై ఆధారపడి ఉంటుంది ; మరియు ఆంక్షలు ఏ పరిస్థితుల్లో విధించబడ్డాయి మరియు ఏ విధంగా ఉన్నాయి అనే దానిపై న్యాయస్థానం ప్రతి సందర్భంలోనూ పరిశీలించవలసి ఉంటుంది. బాంబే చట్టంలోని విభాగం 27 (1) ప్రకారం చేసిన బహిష్కరణ ఆర్డర్ యొక్క గరిష్ఠ వ్యవధి రెండేళ్ల వ్యవధి మరియు ఆ వ్యవధి ముగియక ముందే నిషేధిత ప్రాంతంలోకి ప్రవేశించడానికి పోలీసు కమిషనర్ బహిష్కృతుని ఎల్లప్పుడూ అనుమతించవచ్చు. ఈ ఉప-విభాగం వర్తించే కేసుల తరగతికి సంబంధించి మరియు అతను దాని క్రింద జారీ చేయబడిన ఒక బహిష్కరణ ఉత్తర్వును నివారించడానికి ఉద్దేశించబడిన ముప్పు , ఈ నిబంధన అసమంజసమైనది అని చెప్పడం కష్టం. పోలీస్ కమీషనర్ సరైన సందర్భంలో తనకు నచ్చిన ఏ క్షణంలోనైనా బహిష్కరణ ఆర్డర్‌ను రద్దు చేయవచ్చు, అతని అభిప్రాయం ప్రకారం , అతను తొలగించబడిన ప్రాంతానికి తిరిగి వెళ్లే వ్యక్తి సమాజానికి ఏదైనా ప్రమాదంతో హాజరు కావడం ఆగిపోతుంది. అటువంటి సందర్భాలలో అనుసరించాల్సిన విధానానికి సంబంధించి , విభాగం 27 (4) ఏ వ్యక్తిపైనైనా బహిష్కరణ ఉత్తర్వు జారీ చేయబడే ముందు , పోలీసు కమీషనర్ లేదా అతనిచే అధికారం పొందిన ఏ అధికారి అయినా , అతనిపై ఉన్న ముఖ్యమైన(మెటీరియల్) ఆరోపణల యొక్క సాధారణ స్వభావాన్ని వ్రాతపూర్వకంగా తెలియజేయాలి మరియు ఇవ్వాలి అని చట్టం నిర్దేశిస్తుంది. ఈ ఆరోపణలను వివరించడానికి అతనికి ఒక సహేతుకమైన అవకాశం. అతను న్యాయవాది లేదా న్యాయసలహాదారుడు ద్వారా హాజరు కావడానికి అనుమతించబడ్డాడు మరియు అతని ప్రవర్తనను(పాత్రను) స్పష్టం చేయడానికి వ్రాతపూర్వక ప్రకటనను దాఖలు చేయవచ్చు మరియు సాక్షులను విచారించవచ్చు. ఈ ప్రక్రియ యొక్క సహేతుకతకు సంబంధించి మిష్టర్ ఉమ్రిగర్ ప్రయత్నించే ఏకైక అంశం ఏమిటంటే , అనుమానిత వ్యక్తి తనకు వ్యతిరేకంగా నిలదీసిన

సాక్షులను క్రాస్ ఎగ్జామినేట్ ప్రతి పరీక్ష చేయడానికి అనుమతించబడదు మరియు ఎవరి సాక్ష్యం ఆధారంగా విచారణ ప్రారంభించారు. మా అభిప్రాయం ప్రకారం , ఇది చట్టాన్ని రూపొందించడంలో శాసనసభ యొక్క ఉద్దేశ్యాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకొని ప్రక్రియను అసమంజసమైనదిగా చేయదు. చట్టం ఖచ్చితంగా అసాధారణమైనది మరియు వ్యక్తి లేదా వారి ఆస్తిపై హింసకు భయపడి సాక్షులు ఎవరూ నిర్దిష్ట 'చెడ్డ వ్యక్తులకు వ్యతిరేకంగా బహిరంగంగా నిలదీయడానికి ఇష్టపడని అసాధారణమైన కేసులను ఎదుర్కోవటానికి అందులో నివసించే ప్రజల భద్రతకు మాత్రమే రూపొందించబడింది. ఈ సాక్షులను ఎదుర్కొనే లేదా ప్రతి పరీక్ష(క్రాస్-ఎగ్జామిన్) చేసే హక్కు అనుమానితుడికి ఇచ్చినట్లయితే ఈ లక్ష్యం పూర్తిగా ఓడిపోతుంది . చట్టం ప్రకారం విచారణను ప్రారంభించే అధికారం చాలా ఉన్నతమైన మరియు బాధ్యతాయుతమైన అధికారికి ఇవ్వబడింది మరియు అతను చట్టం ప్రకారం తన విధులను నిర్వర్తించేటప్పుడు జాగ్రత్తగా మరియు నిష్పక్షపాతంగా వ్యవహరించాలని భావిస్తున్నారు. మిస్టర్ ఉమ్రిగార్ యొక్క ఈ వివాదం తప్పక విఫలమవుతుంది.

మిస్టర్ ఉమ్రీగార్ చెప్పిన చివరి పాయింట్ మాకు సమర్థనీయమైనదిగా అనిపించదు. సిటీ ఆఫ్ బాంబే పోలీస్ యాక్ట్‌లోని విభాగం 27 (1) ప్రకారం ప్రొసీడింగ్స్ తీసుకోగల నిర్దిష్ట తరగతి వ్యక్తుల కోసం సాధారణ చట్టం కింద నిర్దేశించిన దానికంటే భిన్నమైన విధానం అందించ బడింది , అయితే వివక్ష ఏదైనా ఉంటే చట్టసభల సామర్థ్యంలో ఉండే సహేతుకమైన వర్గీకరణపై ఆధారపడి ఉంటుంది. చట్టం దృష్టిలో ఉన్న లక్ష్యం మరియు దాని అంతర్లీన విధానానికి సంబంధించి , సాధారణ ప్రక్రియ నుండి నిష్క్రమణ , ఖచ్చితంగా శాసనసభ యొక్క ఉద్దేశ్యం ప్రభావం చూపే ఉత్తమ మార్గంగా సమర్థించబడుతుంది. మా అభిప్రాయం ప్రకారం, దరఖాస్తులో ఎటువంటి సారాంశము లేదు మరియు అది కొట్టివేయబడుతుంది.

దరఖాస్తున కొట్టివేయబడింది.

తీర్పు తేదీ:
07/05/1952
దరఖాస్తుదారునకు ఏజెంట్: పికె ఛటర్జీ.

ప్రతివాదులకు ఏజెంట్: పి ఎ మెహతా.